

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 45. Lutheranorum Propositiones circa justificationem examinandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

quendam. Hanc in rem multa adhuc alia Sæcul. XVI.
proferebantur. A.C. 1546.

§. XLV.

*Lutheranorum Propositiones circa
Justificationem examinandæ.*

Circa hanc quæstionem Patres tres Pallav. l. 8.
hominum status dividebant, quo- c. 4. n. 5.
rum primus erat status *Infidelis adulti*, Paul. Sarpi
qui primo respiscit, & justitiam accipit: l. 2. p. 176.
II. *Hominis, qui acceptam justitiam in se* Dupin tom.
servat: III. Hominis, qui jam lapsus il- 15. p. 29.
lam recuperat.

Postea cuncti hæreticorum errores
circa tres hosce status recensentur,
iique ad viginti quinque referebantur.
Horum primus erat: *Fides sola, omni-*
bus aliis operibus exclusis, ad salutem suffi-
cit, solaque justificat.

II. *Fides, quæ justificat, est fiducia,*
per quam creditur, peccata per Christum esse
remissa, justificatosque teneri ad firmiter cre-
dendum, sibi peccata esse remissa.

III. *Per solam fidem possumus nos ap-*
parere coram Deo, qui opera nostra nec cu-
rat, nec requirit: sola fides puros reddit,
& Eucharistiæ accipiendæ idoneos, in qua
gratiam nos accipere credendum est.

IV. *Homines, qui absque Spiritu san-*
cto honesta operantur, peccant; quod im-
pio sint corde, cum operantur: item, man-
dato

Elis. Eccles. Tom. XXXIX. F dato

Sæcul. XVI. datorum Dei absque fide observatio peccatum est.
 A.C 1546.

V. Vita nova optima est pœnitentia; neque est necessaria pœnitudo vitæ anteaclæ, item peccatorum actualium expiatio ad gratiam recipiendam non disponit.

VI. Nulla dispositio est necessaria ad justificationem, neque fides justificat, quia disponit, sed quia est medium, aut instrumentum, quo promissio & gratia divina apprehenditur. & accipitur.

VII. Metus gehennæ non juvat ad justitiam consequendam, sed nocet, & est peccatum, peccatoresque reddit deteriores.

VIII. Contritio, quæ ex peccatorum examinatione, recordatione, & detestatione oritur, eorum gravitate, multitudine & sæditate consideratis, item amissio æternæ beatitudinis, & perpetuæ damnationis acquisitio, reddunt hominem hypocritam, magisque peccatorem.

IX. Terrores, quibus peccatores intrinsecus a Deo consternuntur, aut extrinsecus a prædicatoribus, peccata eousque sunt, quoad a fide superentur.

X. Doctrina dispositionum evertit doctrinam fidei, & consolationem adimit conscientis.

XI. Sola fides est necessaria, alia neque præcipiuntur, neque prohibentur, neque aliud est peccatum, nisi incredulitas.

XII. Qui fidem habet, is a præceptis legis est liber, neque ad salutem operibus indiget: fides enim abunde omnia largitur, ea sola præcepta omnia adimplet, neque ullum est hominis fidelis opus adeo improbum, ut possit eum accusare, aut damnare.

Sæc. XVI
A.C. 1546.

XIII. Baptizatus ob nullum peccatum salute potest excidere, nisi sit incredulus, neque ullum peccatum a gratia divina separat, præterquam incredulitas.

XIV. Fides & opera sunt inter se contraria, neque operum merita sine fidei iactura possunt doceri.

XV. Opera externa secundæ tabulæ sunt hypocrisis.

XVI. Iustificati omni culpa & pœna liberantur, neque necessaria est in hac vita, aut post mortem satisfactio, nullum itaque est purgatorium aut satisfactio, quæ pars sit pœnitentiæ.

XVII. Iustificati, etiam Dei gratia præditi, legem adimplere non possunt, aut peccata vitare, ne mortalia quidem.

XVIII. Legis obedientia in iustificatione exigua est, & ex se impura, Deoque ingrata, sed ei accepta propter fidem hominis reconciliati, dum reliquias peccatorum sibi condonari credit.

XIX. Iustus in omnibus bonis operibus etiam peccat, neque ullum opus operatur, quod non sit peccatum veniale.

Sæcul XVI.
A C. 1546.

XX. Omnia hominum etiam sanctissimorum opera sunt peccata: bona justorum opera per Dei misericordiam sunt venialia, sed secundum justitiæ divinæ rigorem mortalia.

XXI. Homo justus, sicuti merito suspicari debet opera sua esse peccata, ita debet pro certo habere, ea non imputari.

XXII. Gratia & justitia non est aliud, quam divina voluntas, neque in justificationis est justitia aliqua inhærens: nec ipsorum peccata delentur, sed remittuntur solum, & non imputantur.

XXIII. Justitia nostra non est aliud, quam imputatio Justitiæ Christi, justisque necessaria est continua justificatio, & imputatio Justitiæ Christi.

XXIV. Justificati omnes ad æqualem gratiæ gloriæque mensuram admittuntur, omnesque Christiani ex æquo cum ipsa Virgine Dei Matre justitiam participant, nec minus sancti sunt.

XXV. Opera hominis justificati beatitudinis merita non sunt, neque fiducia ulla in iis, sed in sola Dei misericordia collocanda.

§. XLVI.

Consultatio habita circa articulos de Justificatione.

Fallav. c. 4.
n. 7. & seq.

Die vigesima octava Junii quadraginta quinque Theologi convenerant, qui illos